

Nu i helgen: Väpnad konflikt USA mot Iran/Venezuela?

Nu i helgen: Väpnad konflikt USA mot Iran/Venezuela?

Fem iranska tankers stävar mot Venezuela och en blockad som kan gå mot sitt slut eller mot en världskonflikt.

USA har ända sedan HugoChávez vann presidentvalet 1998 försökt störta Venezuelas legitima regering. Det har misslyckats gång på gång på gång. Så sent som för ett par veckor sedan skickades legosoldater över gränsen från Colombia. De professionella mördarna oskadliggjordes av Venezuelas folkpolis. Nu sitter flera elitsoldater och USA-medborgare i fängsligt förvar. Ännu ett nesligt nederlag för imperiet. Men USA ger sig inte. Nu till helgen kan det hetta till igen.

Fem iranska oljetankers stävar mot Karibien med bensin och strategiska komponenter till den venezuelanska oljeindustrin. Lossas lasten kan den innebära ett hårt slag mot USA:s ekonomiska krig och struvtag om Venezuela. Eller så kan det, om Vita Huset vill spela ?Pirater i Karibien?, utlösa en internationell väpnad konflikt.

På fredag eller lördag anländer det första av fem iranska tankfartyg till Karibien och Venezuela. Denna ordinära handelstransport av bränsle representerar politisk dynamit. För USA:s blockad av Venezuela skulle nu gå in i en dramatisk fas där landet i princip, vilket inte alltid är samma sak som realiteter, skulle förklaras i kollaps.

Bensinköerna i landet med de största oljereserverna i världen uppgår till två dagar och de drabbar såväl chavister (regeringsanhängare) som opposition, som så klart också svär ve och förbannelse.

Skribenten Ivan Agüin skriver i en omfattande analys av situationen och den pågående transporten av cirka 1.200.000 liter bensin i fem iranska tankfartyg att går dessa in i venezuelansk hamn, innebär det ett dråpslag mot både Trumps krig mot Venezuela som mot hans marionettpajas, Juan Guaidó, självutnämnd president på ett appellmöte den 23 januari 2019.

Denna duo slickar såren efter det förnedrande nederlaget där invasionsförsöket av Trumps kontrakterade säkerhetsföretag Silvercorp gjorde ett praktfiasko 3-4 maj. Då landsteg terrorister ledda av två amerikanska legoknektar, två före detta Gröna Baskrar som tillfångatogs och babblade som papegojor vem som hade kontrakterat dem och vilka uppgifterna var. Dagen efter slog Trump ut Venezuelas elsystem och dessförinnan hade samma Imperium slagit ut Venezuelas kinesbyggda satellit ?Simon Bolivar?. Som krona på verket drog sig i dag Direct-TV sig tillbaka från Venezuela i ett nytt steg för att isolera landet än mer mot omvärlden, på order från Vita Huset.

Ivan Agüin jämför det kommande scenariot i Karibien med ?Oktoberkrisen? 1962. Då hade Kuba låtit installera sovjetiska

kärnvapen efter att USA & CIA hade skickat 1 500 legoknektar mot Grisbukten den 16 april 1961 och bombat och slagit ut det lilla kubanska flygvapnet. Men under tre dagar slogs invasionsförsöket ned. Det blev USA:s första militära nederlag på den amerikanska kontinenten.

När USA:s spionflyg över Kuba upptäckte de sovjetiska robotinstallationerna hotade de sovjetiska handelsfartyg med en flottblockad. Moskva uppfattade det som en krigsförklaring. Kompromissen blev att USA skulle dra tillbaka sina kärnvapen från Turkiet, riktade mot Sovjetunionen, medan Moskva skulle montera ned sina kort- och medeldistansrobotar i Kuba, mot Washingtons löfte om att inte militärt angripa Kuba än en gång.

Men i Venezuela finns varken ryska, kinesiska eller kubanska baser och än mindre kärnvapen riktade mot USA. Däremot finns det en oljeindustri uppbyggd på teknologi från USA. Och trots att denna genomgick en relativ modernisering 2010-2011 under president Hugo Chavez' mandatperiod, är den sårbar och piskad till att stå under permanent underhåll varje vecka, månad och år. Och trots att den formella blockaden från USA mot Venezuela inleddes 2017, hade oljeindustrin lidit svåra umbäranden flera år innan då amerikanska reservdelsföretag inom oljesektorn började tveka om att leverera strategiska komponenter.

Venezuela producerade innan krisen tre miljoner fat olja per dag, en summa som i dag är nere i mindre än en miljon fat per dag. Och det var när iranska transportplan för två veckor sedan (i början av maj) inte landade på Caracas' internationella flygplats i Maiquetia utan på den internationella flygplatsen Josefa Camejo, i staden Punto Fijo på Paraguanahalvön, i Karibiska havet i delstaten Falcon i nordvästra Venezuela, som CIA:s sensorer började pendla.

Det iranska planets last innehöll utrustning och reservdelar, katalysatorer, katalytisk krackningsenhet, ventiler/kranar, med mera, nödvändigt materiel för återuppta produktionen på detta raffinaderikomplex som fram till 2011 var världens största.

Det hade tidigare en raffineringsskapacitet på 1.000.000 fat olja per dag som i sin tur omvandlades till 66 miljoner liter bensin, olja och andra dagliga derivat, mer än tillräckligt för att leverera och tillhandahålla hela Latinamerika eller östra USA med bensin. I dag är det bara Jamnagar-raffinaderiet i Indien som har en högre kapacitet, 1.200.000 fat, skriver Ivan Agüin.

Arbetarna som har arbetat dag och natt på Paraguanaraffinaderiet den senaste månaden har med hjälp av reservdelar och komponenter från de iranska raffinaderierna, som till stor del har franskt ursprung, lyckats att göra dessa persiska & franska komponenter kompatibla med USA-teknologin i raffinaderiet i Paraguana. Om det till slut får framgång återstår att se.

Tio dagar innan det iranska transportplanet landade, hade ryska tekniker återaktiverat det mindre raffinaderiet Complejo Refinador del Palito i delstaten Carabobo. Det har en kapacitet på 140 000 fat. På grund av olösta fel i sin katalytiska krackeleringsenhet producerar den bara dieselbränsle. Denna produktion kräver inte destillation och behöver därför inte insatsvaror eller katalysatorer. Det är en av anledningarna till att landet inte har varit helt förlamat utan kunnat upprätthålla matförsörjningslinjer och mobilisering av militär utrustning, eftersom diesel är bränslet som används av transportfordon.

?När det gigantiska raffinaderiet på Paraguanahalvön är reparerat, krävs tillgång av de katalytiska kemikalierna för att sätta igång operationerna, som, liksom alla stora industrier, kräver en gradvis successiv återaktivering tills den når sin optimala aktivering. För att det ska lyckas krävs också den så kallade bearbetade bensinen för att fylla tankar och lager för att därmed gradvis tillfredsställa den egna konsumtionen utan att påverka varulager?.

Och det är här, skriver Ivan Agüin, där den vitala hjälpen från Iran kommer in. Den 30 mars lastades fem jättelika oljetankers från hamnen Bandar Abbas i Persiska viken framför Hormuzsundet i den iranska provinsen med samma namn. De fem fartygen Fortune, Petunia, Forest, Faxon och Carnation har var och en ungefärlig kapacitet på 800.000 fat olja (127.000.000 liter bensin), vilket gör att det antas att i bensin (4 fartyg) är 508 miljoner liter på väg.

Enligt Agüin skulle gasbristen i Venezuela upphöra i sin helhet, och det är oerhört viktigt eftersom gas är mycket vanligt i de venezuelanska köken. Han hävdar med en rad siffror att ?det iranska bidraget skulle praktiskt taget bryta blockaden, Venezuela ska aldrig mer kunna kvävas, åtminstone i energitermer, vilket anger den stora betydelsen av denna bensinleverans. Ty Maduros och

revolutionens framtid står praktiskt taget på spel?.

Detta behov av den iranska lasten är väl bekant, inte bara för Venezuela, Iran, Ryssland och Kina, utan så klart också för USA. Därför är det ett högt spel som USA spelar när det öppet hotar, inte bara de fem iranska tankfartygen. USA hotar i dag också det spanska transnationella Repsol och andra oljebolag i världen för att i jointventure-företag med venezuelanska PDVSA utvinna och exportera olja från Orinocobältet i Venezuela. ?Välj, USA-marknaden eller Venezuela?, låter utpressningshotet från USA.

Med den iranska lasten står också USA:s politik med total blockad på spel, hävdar Agüin. Därför inledde USA:s 4:e Flotta den 1 april, med deltagande av 22 stater, bland dem Storbritannien, sin flottmanöver i Karibien dagen efter att de fem iranska tankfartygen hade börjat lasta bensinen. Förevändningen var att jaga knarksmugglare från Venezuela, trots att 83 procent av det colombianska kokainet exporteras till USA via dess Stillahavskust. Hittills har denna enorma ansamling av marina krigsfartyg inte gripit en enda drogfarkost. Däremot har den 4:e Flottan förstärkts med ytterligare fyra krigsfartyg som väntas bli de som ska ?ta emot? de iranska tankfartygen, om Trump fortsätter att spotta på internationell rätt och handel.

Om USA attackerar de iranska fartygen riskerar Vita Huset en konflikt som kan bli både militär och ekonomisk. Irans utrikesminister Mohammad Javad Zarif varnade Washington för eventuella äventyr som inte kommer att bli obesvarade. Att Iran menar allvar bekräftades när de slog ut två amerikanska militärbaser tidigare i år efter att USA hade mördat general Suleimani i Irak med drönare. Precisionen hos de iranska missilerna och förvarningarna för att undvika offer, skakade om Pentagon som förmodligen kommer varna Vita Huset för att spela med alltför höga kort de kommande dagarna.

Skulle USA, trots att det bryter mot både internationell rätt och handel, attackera de iranska tankfartygen kommer Iran förmodligen omedelbart att stoppa och borda amerikanska oljetankers i Persiska Viken eller Hormuzsundet. En sådan aktion skulle få världsomspännande återverkningar där den fria transiteringen av energihandel på global nivå skulle drabbas av ett hårt slag. 75 procent av oljetransporterna i hela världen går genom sundet.

Att Iran inte hotar med tomma ord fick britterna känna av förra året då de stoppade en iransk oljetanker vid Gibraltar på väg till Syrien. Som repressalie tog Iran över två brittiska fartyg i Hormuzsundet som fördes till en iransk hamn. Britterna tvingades krypa till korset och släppa den iranska tankern som gick till sin slutdestination i Syrien där den lossade sin last.

USA:s flottstyrkor varnar för att de ?kommer att vidta preventiva åtgärder? mot varje fartyg som närmar sig USA-fartygen, vilket är en indirekt varning till Iran och de fem tankfartygen som är på väg mot Karibien och Venezuela. [Medan tankfartygen närmar sig Venezuelas kust, rapporteras att de nu eskorteras av venezolanska marinen].

Dick Emanuelsson 200521

KAMPANJ, KAMPANJ, KAMPANJ!

Under pandemikrisen skärper USA aggressionen mot Kuba och Venezuela. Allt för att framkalla desperation, nöd och död.

Samtidigt ökar den världsomfattande solidariteten. Krav höjs från regeringar, påven, parlamentsledamöter, FN och andra organisationer samt från vanligt folk på ett slut på blockaden, åtminstone under pandemin. Hjälp till att öka trycket på USA!

Bli en del av denna solidaritetsrörelse!

SKRIV DITT NAMN MED KRAV PÅ SLUT PÅ BLOCKADEN! UPPMANA ANDRA ATT GÖRA DET!

[KLICKA HÄR SÅ KOMMER DU TILL NAMNINSAMLINGEN!](#)

OM DU HAR MÖJLIGHET ? GE ETT BIDRAG TILL MEDICININSAMLINGEN! PENGARNA GÅR TILL MEDICINSK UTRUSTNING.

Pg 23 57 15 - 0

Swish 123 182 37 72